

Modlitwa to niebiański dar

Spokojnie ♩ = 76–96

1. Mo - dli - twa to nie - bia - ński dar, Pra - gnie - nie
 2. Mo - dli - twa ul - gą jest od trosk, Mo - rzem pły -
 3. Mo - dli - twa - pro - ste sło - wa to. Mo - wa dzie -
 4. Mo - dli - twa chrze - ści - jań - skim tchem, I wo - dą

lu - dzkich serc. U - kry - ty w my - ślach
 ną - cych łez, Gdy tę - skno nam, wzno -
 cię - cych ust. A naj - wznio - śle - jszych
 ży - cia dusz. U pro - gu śmier - ci

lu - dzkich żar, Co w głą - bi wciąż tli się.
 si - my wzrok — Bóg za - wsze z na - mi jest.
 dźwię - ków ton U - wa - żnie słu - cha Bóg.
 sta - je człek Z mo - dli - twą u swych ust.

5. Modlitwa brzemieniem skruchy jest,
 To nawrócenia znak.
 Aniołów chór raduje się,
 Gdy dusza czuje żal.

7. Każda modlitwa odzew zna –
 Jezus się modli też.
 Wraz z Duchem Świętym wzywa łask.
 Za grzesznych wstawia się.

6. W modlitwie jednym stańmy się.
 Przez słowo, myśl i czyn.
 Niech święci się zjednoczą wnet
 Jak Ojciec Bóg i Syn.

8. Jezu, przez Cię słucha nas Bóg,
 Życiem i prawdą Tyś!
 Łączności z Nim stanowią klucze;
 Modlitwy naucz dziś.